

Ένας 23χρονος αυτιστικός μάχεται να γίνει ηθοποιός - Το bullying και οι δυσκολίες

LIFO lifo.gr/now/greece/262549/enas-23xronos-aytistikos-maxetai-na-ginei-ithopoios-to-bullying-kai-oi-dyskolies

NEWSROOM

December 11,
2019

Προσπαθώ με νύχια και με δόντια να γίνω ηθοποιός, λέει ο 23χρονος Βασίλης Μπερέτσος, ο οποίος, λόγω αυτισμού, έχει υποστεί, όπως αναφέρει, το bullying παντού, στο σχολείο, στην κοινωνία, στις δουλειές.

Ο 23χρονος Βασίλης ήταν σήμερα ο πρωταγωνιστής στην ημερίδα με θέμα Αυτισμός: Προσεγγίζω για να αντιμετωπίσω, που διοργανώθηκε από το νοσοκομείο Ιπποκράτειο σε συνεργασία με τον Σύλλογο Οι συνήθεις ύποπτοι, αυτιστικοί, φίλοι και γονείς.

«Θέλω να με σέβονται και να με παίρνουν στα σοβαρά, να αντιμετωπίζουν όλους εμάς τους αυτιστικούς ως σοβαρούς και σωστούς ανθρώπους. Έχω υποστεί κοροϊδία παντού, στο σχολείο, εκτός σχολείου, στις σχολές, στις δουλειές. Θέλω να βλέπω ανθρώπους που χαμογελάνε, δεν μου αρέσουν οι ξινοί άνθρωποι, οι άνθρωποι που μιλάνε άσχημα» εξηγεί.

Ο Βασίλης, που είναι χειμερινός κολυμβητής και έχει σπουδάσει σε ΙΕΚ υποκριτική από πέρσι παρακολουθεί στο Βασιλικό Θέατρο το θεατρικό εργαστήρι του ΚΘΒΕ το οποίο απευθύνεται σε ΑμεΑ. Μαθαίνω να παίζω ρόλους, γίνομαι ηθοποιός. Το κάνω για να μπορώ διαχειρίζομαι τα συναισθήματά μου. Προσπαθώ να γίνω ηθοποιός με νύχια και με δόντια. Κάνω πρακτική στο Βασιλικό. Ακόμη είναι πολύ νωρίς για να παίξω κάποιον ρόλο γιατί είμαι αρχάριος. Αλλά δεν ξέρω, ίσως μπορεί κάποτε να παίξω, προσθέτει ο Βασίλης.

Ο Βασίλης πήγε σε ΙΕΚ υποκριτικής. Πέρσι ξεκίνησε το πρόγραμμα θεατρικό παιχνίδι στο Βασιλικό Θέατρο και του πρότειναν να κάνει την πρακτική του εκεί στα καλοκαιρινά προγράμματα όχι τόσο για την υποκριτική όσο για την κοινωνικοποίησή του και όλο το καλοκαίρι πήγαινε καθημερινά, λέει Σοφία Γραβάνη η οποία είναι η μητέρα του και μέλος του Συλλόγου «Οι συνήθεις ύποπτοι, αυτιστικοί, φίλοι και γονείς».

Watch Video At: <https://youtu.be/KF03KOTI93Y>

Στο ερώτημα γιατί ο σύλλογος έχει στον τίτλο του την έκφραση «συνήθεις ύποπτοι» η κ. Γραβάνη λέει: «Ονομάσαμε τον σύλλογο έτσι γιατί, με βάση τις εμπειρίες των γονιών, είτε σε σχολεία είτε σε οποιουδήποτε χώρους τυπικών ανθρώπων, αυτός που "φταίει" πάντα είναι ο αυτιστικός και αυτός είναι που "φταίει" πάντα. Πρώτα θα σκεφτούμε και θα καταλογίσουμε ευθύνες στον διαφορετικό και μετά θα σκεφτούμε σε δεύτερο χρόνο ότι ίσως να μην ήταν αυτός ο υπαίτιος οποιουδήποτε θέματος δημιουργηθεί.

Σήμερα ήρθαμε σε αυτή την ημερίδα για να μιλήσουμε σε ανθρώπους που δουλεύουν στο χώρο της υγείας, διότι ο αυτισμός είναι ένα ιδιαίτερο κομμάτι και οι αυτιστικοί ως ιδιαίτεροι άνθρωποι χρειάζονται και ιδιαίτερη αντιμετώπιση στο χώρο, στο χρόνο που θα χρειαστούν, στη μορφή της επικοινωνίας. Οι άνθρωποι που τους προσεγγίζουν, και όχι αντιμετωπίζουν, θα πρέπει να είναι λίγο "ψυλλιασμένοι" για τον αυτισμό, να χρησιμοποιούν το σωστό τόνο φωνής, να μπορούν να καταλαγιάσουν λίγο τις εντάσεις διότι οι αυτιστικοί εισπράττουν τα πάντα από τον περίγυρο με αποτέλεσμα να αναστατώνονται οι ίδιοι.

Αποφεύγοντας την αναστάτωση μπορούμε να κάνουμε πολύ καλύτερα τη δουλειά μας και να επιτευχθεί μία επικοινωνία εμπιστοσύνης με τους γιατρούς, που κακά τα ψέματα, όταν φτάνουμε σε αυτούς πρέπει να γίνει δουλειά".

Αυξάνεται ο αριθμός των αυτιστικών στον γενικό πληθυσμό

Ο αυτισμός παρατηρείται σε έναν στους 80 και τελευταία σε έναν τους 50 ανθρώπους, ενώ η διάγνωση είναι κλινική και γίνεται κυρίως με ειδικά εργαλεία-ερωτηματολόγια, επισημαίνει μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, ο καθηγητής Παιδονευρολογίας -Αναπτυξιολογίας και διευθυντής της Α΄ Παιδιατρικής Κλινικής του ΑΠΘ, Δημήτρης Ζαφειρίου.

"Ο αυτισμός είναι μια πολυπαραγοντική διαταραχή για την οποία έχουν ενοχοποιηθεί διάφορα νευρωνικά συστήματα του εγκεφάλου. Υπάρχει ένα ισχυρό γενετικό υπόστρωμα με γονίδια που ανακαλύπτονται κάθε λίγο και λιγάκι, αλλά και άλλοι παράγοντες ανοσολογικοί ή και άλλοι. Μπορεί πολλές φορές να έχουν σχέση και με το περιβάλλον όσο και ο γενετικός παράγοντας, ο τρόπος με τον οποίο διαχειρίζεται μία μάνα το νεογέννητο της, ακόμα και μέσα στην κοιλιά. Αλλά δυστυχώς δεν υπάρχει ακόμη μία σαφής αιτιολογία ούτε ένας βιοδείκτης. Σαφώς και δεν ευθύνονται τα εμβόλια όπως υποστηρίζουν οι αντιεμβολιαστές. Οι 1-2 περιπτώσεις που μπορεί να συμβούν παγκοσμίως ανήκουν στη σφαίρα του στατιστικά τυχαίου και αλίμονο αν πιαστεί κανείς από αυτές και δεν εμβολιάζει τα παιδιά του" εξηγεί ο κ. Ζαφειρίου.

Ο κ. Ζαφειρίου επισημαίνει ότι τα παιδιά με αυτισμό έχουν μερικές εγγενείς δυσκολίες στην κοινωνική αλληλεπίδραση και επομένως αυτό κάνει τα πράγματα αρκετά δύσκολα, τόσο στο νοσοκομείο (όταν είναι μικρότερα, ή λίγο μεγαλύτερα), όσο και στο σχολείο, αλλά κυρίως στο χώρο εργασίας.

"Είναι όμως πολλά από αυτά τα παιδιά τα οποία έχουν το νοητικό δυναμικό, την ικανότητα και την εσωτερική θέληση να μπορέσουν να δώσουν, και πρέπει λίγο και οι υπόλοιποι εμπλεκόμενοι να τα αντιμετωπίζουν ανάλογα. Οι προτάσεις είναι: Να είναι πλήρως τεκμηριωμένο το επίπεδο λειτουργικότητας ενός τέτοιου ανθρώπου, έτσι ώστε να μην μπορεί οποιοσδήποτε, επειδή κάποιος φαίνεται διαφορετικός, να του προσάπτει μία ταμπέλα ότι υστερεί νοητικά, ή ότι ενδεχομένως είναι ψυχικά διαταραγμένος, γιατί αυτά τα δύο είναι οι ετικέτες οι οποίες μπαίνουν πάρα πολύ εύκολα από τον περίγυρο ο οποίος είναι διαφορετικός.

Η διαφορετικότητα σαφώς προκαλεί το βλέμμα πάντα. Από εκεί και πέρα είναι σημαντικό να βρούμε κατάλληλες δομές, είτε είναι στο σχολείο είτε είναι έξω στην κοινωνία ή στην εργασία, όπου θα μπορούν αυτά τα παιδιά να απασχοληθούν και να προσφέρουν και να είναι αυτά ουσιαστικά δημιουργικά αλλά και να επωμιστούν τις ευθύνες που μπορούν να έχουν" προσθέτει ο κ. Ζαφειρίου.

Ο παιδοψυχίατρος, διευθυντής του Παιδοψυχιατρικού Τμήματος του Ιπποκρατείου Βάιος Νταφούλης, μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, επισημαίνει ότι θα πρέπει εμείς να κατανοήσουμε ότι ο άνθρωπος με αυτισμό είναι διαφορετικός από εμάς και ότι ανταλλάσσεται διαφορετικά την κοινωνική επικοινωνία, την κοινωνική αλληλεπίδραση, την ευελιξία της σκέψης του και την κοινωνική του φαντασία.

"Από πολύ μικρή ηλικία πρέπει να ξέρουμε τι σημαίνει η κοινωνική επικοινωνία και η νοητική αλληλεπίδραση του αυτισμού, να γνωρίσουμε ότι ο αυτιστικός μπορεί να μην κατανοεί τα πράγματα με τον ίδιο τρόπο, να τον πλησιάσουμε να συνομιλούμε μαζί του στη "γλώσσα" του. Δεν είναι λύση να περιμένουμε από αυτόν να αλλάξει, εμείς αλλάζουμε πηγαίνουμε και τον φέρνουμε σιγά-σιγά και στη δική μας κοινωνική επικοινωνία" προσθέτει ο κ. Νταφούλης.

Με πληροφορίες από ΑΠΕ-ΜΠΕ